

Rismorsved -en.

äga u. Garsis; slog,

Mora sn o. tg, Kopp. 1.

Rismor Loden 1842-43 Rb la

s. 25, 41.

Rismorsad ib. s. 261.

Rismors Loden ib. s. 554.

Bror Lindén 1945.